

L'últim dijous d'en Daniel

- Títols.

- Com?

- Títols.

- Què vols dir amb títols.

- Això, que escric títols.

- Subtítols?

- No, rei, no. Títols, poso títols a les coses!

- I un es pot guanyar la vida amb això?

- Bé, això ja és un altre tema...

- Encara no ho he entès de tot... Cartells?

- No! Títols! Per llibres, pel·lícules...

- Ah! Ets escriptor!

- No, no sóc escriptor. Un escriptor no escriu només una paraula, una frase... L'escriptor narra, sedueix amb la seva xerrameca, et transporta a un lloc, després a un altre i et va conduint. Jo no. En una paraula he de condensar-ho tot. És per això que no sóc escriptor. Vindria a ser un absorbidor d'essències de les coses.

- Però... el títol és molt important, no?

- Si, per això hi ha professionals que ens hi dediquem.

- I els escriptors... no volen posar ells els títols als seus llibres?

- La majoria si, però molts d'ells prefereixen encarregar-ho a un professional. Precisament per això, perquè és molt important.

- I què s'ha d'estudiar per ser... Com se'n diu d'això que treballes?

- Titolista.

- Doncs això, per ser titolista.

- Res.

- No has estudiat res?

- Bé, sí. He estudiat sociologia, però no cal estudiar sociologia per ser titolista. Cal tenir una mica de gràcia i punt.

- I com va això? Treballes cada dia 8 hores?

- Depèn de cada encàrrec. A vegades me'n surto més ràpid, d'altres trigo més. M'encarreguen, per exemple, un llibre. Me'l llegeixo. I l'analitzo, i busco les referències de tot tipus en relació al relat. Em faig una llista de conceptes. Em faig un esquema del guió. Em faig una constel·lació de personatges. A vegades me'n vaig fins als llocs on passa la història. Això si és una ciutat o al camp. Si passa al Japó no hi vaig. Miro documentals, per exemple. I després ho he de condensar tot en una, dues, tres paraules. És una feina completament de concepció.

- Així doncs has d'escriure bé...

- No, que va, sóc un desastre! Una novel·la, per a mi, és com provar de fer un mar amb un got. Jo puc dur-te, amb una sola gota, la immensitat de l'oceà, però... escriure 500 pàgines? De cap manera! Això és pels altres.

- I si no t'encarreguen res, com vius?

- Mira, vaig fent... una mica d'aquí, una mica d'allà... Em passo temporades que visc a cos de rei, i d'altres bàsicament menjant pasta.

- Tens lavabo?

- Perdona?

- Que si tens lavabo. És que m'estic pixant.

- Ah! Clar! Al passadís, la segona porta a la dreta.

En Jordi recull els preservatius, estira l'edredó i posa música. Apuja el volum. Encara una mica més. Són les 11 del matí. És dijous.

L'últim dijous d'en Daniel.

Dada